

Žalovaná: ÖBB Infrastruktur AG

Předběžná otázka

Je třeba vykládat článek 101 SFEU (článek 81 ES, článek 85 SES) v tom smyslu, že se každý může domáhat na účastníkovi kartelu rovněž náhrady škody, kterou mu způsobil subjekt, který nebyl účastníkem kartelu, ale pod vlivem zvýšených tržních cen zvyšuje ceny svých výrobků v míře větší, než by tak činil bez existence kartelu (umbrella-pricing), takže zásada efektivity, kterou formuloval Soudní dvůr Evropské unie, vyžaduje přiznání nároku podle vnitrostátního práva?

— následně článek 4 přílohy V tohoto služebního řádu tak, že z něj plyne, že nárok na převod dovolené za kalendářní rok převyšující hranici stanovenou v tomto ustanovení lze přiznat jen v případě, že čerpání dovolené brání činnost úředníka při výkonu jeho služebních povinností.

Zúčastnění uvedení v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie a účastníci řízení před Tribunálem Evropské unie se vyzývají, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto rozhodnutí předložili Soudnímu dvoru Evropské unie svá písemná vyjádření k uvedeným otázkám.

(¹) Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381.

Rozhodnutí Soudního dvora (přezkumného senátu) ze dne 11. prosince 2012 o přezkumu rozsudku Tribunálu (kasačního senátu) vydaného dne 8. listopadu 2012 ve věci T-268/11 P, Komise v. Strack

(Věc C-579/12 RX)

(2013/C 71/10)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení před Tribunálem

Navrhovatelka: Evropská komise

Další účastník řízení: Guido Strack

Otázky, které jsou předmětem přezkumu

Přezkum se bude týkat otázek, zda s ohledem na judikaturu Soudního dvora týkající se nároku na placenou dovolenou za kalendářní rok coby zásady sociálního práva Unie, stanoveného výslovně i v čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a uvedeného zejména ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (¹), narušuje rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 8. listopadu 2012, Komise v. Strack (T-268/11 P), jednotu nebo soulad unijního práva tím, že Tribunál jakožto soud rozhodující o kasačním opravném prostředku vyložil:

— článek 1e odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie tak, že se nevztahuje na ustanovení směrnice 2003/88, která se týká úpravy pracovní doby, a zejména placené dovolené za kalendářní rok, a

Kasační opravný prostředek podaný dne 13. prosince 2012 Koninklijke Wegenbouw Stevin BV proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 27. září 2012 ve věci T-357/06, Koninklijke Wegenbouw Stevin v. Komise

(Věc C-586/12 P)

(2013/C 71/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (zástupce: E. Pijnacker Hordijk, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit napadený rozsudek částečně v rozsahu, v němž měl Tribunál v tomto rozsudku za to, že Komise prokázala právně dostačujícím způsobem, že KWS hrála vedoucí úlohu v kartelové dohodě zjištěné Komisí;

— zrušit částečně čl. 1 písm. j) napadeného rozhodnutí (¹) v rozsahu, v němž Komise uložila navrhovatelce pokutu ve výši 27,36 milionů euro;

— stanovit novou částku pokuty určenou na 27,36 – 0,5 × 17,1=18,81 milionů euro;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení KWS v řízení v prvním stupni, a to v poměru, který určí Soudní dvůr, a náhradu nákladů vynaložených v řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje dva důvody na podporu svého kasačního opravného prostředku.

První důvod

V rámci svého prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že Tribunál porušil zásadu rovného zacházení a základní požadavky v oblasti soudržnosti soudních rozhodnutí v rozsahu, v němž v napadeném rozsudku zohlednil stejné důkazy rozporným způsobem, a to bez jakéhokoliv — a již vůbec ne přesvědčujícího odůvodnění, ve vztahu k příslušné žalobkyni, KWS a Shell Nederland Verkoop Maatschappij B.V. (dále jen „SNV“) (žaloba, kterou podala SNV je předmětem rozsudku Tribunálu ze dne 27. září 2012, věc T-343/06) navzdory tomu, že KWS a SNV hrály podle napadeného rozhodnutí v rámci kartelových dohod stejnou úlohu.

— Posouzení údajné úlohy podněcovatele a vůdčí úlohy hrané KWS a SNV Tribunálem musí být přezkoumáno na základě jejich vzájemných vztahů: Komise ve svém rozhodnutí konstatovala, že KWS a SNV byly společně vůdčími silami v kartelové dohodě.

— Důkazní síla řady důkazů uplatněných Komisí proti KWS a SNV byla Tribunálem rozporně posouzena, a to způsobem z právního hlediska nepřijatelným.

— S ohledem na výše uvedené nemůže být zachován závěr, podle kterého KWS hrála sama vůdčí úlohu ve zjištěné kartelové dohodě mezi dodavateli bitumenu a staviteli silnic.

Druhý důvod

Svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že Tribunál porušil zákaz svévolnosti, zásadu rovného zacházení a zásadu proporcionality v rozsahu, v němž v napadeném rozsudku rozhodl, že z důvodu existence úlohy podněcovatele a vůdce je možné zachovat zvýšení pokuty o 50 %, které Komise uplatnila na KWS, navzdory tomu, že Tribunál konstatoval, že neexistuje dostatečný důvod domnívat se, že KWS hrála úlohu podněcovatele.

— Vzhledem k tomu, že nemůže být zachován závěr, podle kterého KWS sama hrála vůdčí úlohu, platí to rovněž, pokud jde o zvýšení částky pokuty.

— Tribunál tím, že zachoval zvýšení částky pokuty uložené Komisí, ačkoliv Komise neuviedla dostačující důkazy, pokud jde o jednu z obou okolností, které mohou odůvodnit sporné zvýšení pokuty, „odměnil“ Komisi za nepečlivé úvahy v napadeném rozhodnutí.

— Zásada rovného zacházení a zásada proporcionality brání tomu, aby Soudní dvůr zachoval zvýšení pokuty o 50 % uložené KWS (přínejmenším v plné výši), zatímco v souběžném řízení o žalobě ve věci T-343/06 bylo ve vztahu k SNV a dalším v plném rozsahu zrušeno.

— Na základě výše uvedeného nemůže být zvýšení pokuty, které bylo uloženo k tíži KWS, opodstatněné.

(¹) Rozhodnutí Komise C(2006) 4090 final ze dne 13. září 2006 v řízení podle článku 81 [ES] [věc COMP/F/38.456 – Bitumen – (Nizozemsko)]

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království) dne 14. prosince 2012 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. GMAC UK PLC

(Věc C-589/12)

(2013/C 71/12)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Účastníci původního řízení

Žalobce: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Žalovaný: GMAC UK PLC

Předběžné otázky

1) Do jaké míry se může osoba povinná k dani odvolávat u dvou transakcí týkajících se téhož zboží na i) přímý účinek ustanovení směrnice Rady ES 77/388 (¹) („šestá směrnice o DPH“) stran jedné transakce a zároveň na ii) ustanovení vnitrostátního práva stran druhé transakce, povede-li to z daňového hlediska u těchto dvou transakcí k výsledku, k němuž by nedošlo či k němuž nemá dojít v případě, že se vnitrostátní právní úprava či šestá směrnice o DPH aplikují na tyto dvě transakce odděleně?